

De oude Adam was wakker geschud. Thans zie ik steeds met ongeduld ons tijdschrift tegemoet; de Pernox vergezelt me bijna dagelijks en heusch 't wordt nog erger.

De heer Raad heeft met zijn prettige levendige beschrijvingen inkerhartstocht opgewekt en vol verwachting zie ik de zending van Kelting komen, zie me reeds in 't verschiep voor onze arbeiders eene demonstratieve les houden (kan het heusch geen kwaad mijnheer Raad voor mijne kleintjes?).

Toen laatst de jaardag in 't zicht kwam bedelde ik waarlijk al om 't „Vogeljaar.” We hebben (want thans is de vrouw het met mij eens, terwijl ze de bijtjes eigenlijk met vreeze ziet komen) veel genoeg beleefd aan dat boek. Ook mijn tweejarige kleuter had spoedig vaders prentenboek ontdekt en nooit gaat hij nu ter ruste of eerst moet hij 't vogelboek kijken.

Alle kent hij ze van naam leeuwrik, patrijs, koekoek, enz. Grappig was de eerste les in de natuur.

Wat vliegt daar jongen?

Kraai, vader, nog kraai vader, boel kraaien, vangen, vangen.

Helaas, 't waren musschen (het pleit niet tegen uw boek meneer Thijssse) blijkbaar hadden dezelfde proporties in een boek hem parten gespeeld.

Ik ben dankbaar voor dat boek. Nu weet ik dat in hem diezelfde liefde brandt en het eerste zaad heeft het gezaaid in dat jonge hart.

Maar ook ben ik het, omdat veel van het geschrevene doorleefd bleek op plaatsen, waar ik zelf tal van jaren geworven had en heel dien tijd in me terugriep.

Nog staat me levendig voor, hoe bevreesd ik was achter het Oranjewater op eene kale duinhelling twee groote eieren te vinden, terwijl twee vogels snorrend om mij vloegen.

Waren het uilen of kleine valken? Veertien dagen daarna terugkomende waren de eieren verdwenen, maar een der vogels lag op een tak mij aan te gluren. Later bleek het me, dat het geitenmelken waren geweest.

De groote velden met primula's op Mariënduin, de schitterende anacamptis en pyrola's achter Duin en Kruidberg, de mooie gele anemonen bij Aerdenhout!

Heimans schrijft zoo juist, dat ze haast niet meer te vinden zijn, maar, indien de villa-cultuur niet alles bedorven heeft, zal hij een boschje vol vinden in gezelschap van ornithogalum, komende van Haarlem door de Zandvoortsche laan aan den Aerdenhout, rechtsomslaande naar Elswoud, 5 à 10 minuten, terzijde rechts van den wege eene sloot overspringende. (Ook dat is al weg! E. Hs.).

Het liefst was me echter het Gnaphalium dioecum, 't tweehuizig roerkruid. Slechts eenmaal heb ik het gevonden in massa een duintop begroeiende. Toch vond ik de plek nooit terug met dat schitterend Hollandsch Edelweiz, gelijk van Eeden, toen dikwijls mijn vriendelijke raadgever, het zoo treffend noemde. De top lag halverwege Meerenberg en de Ruine ± 15 minuten rechtuit de duinen in.

Mocht ge deze regelen lezen, geachte heer Thijssse, en die plaats beter weten, dan doe ik een plechtig beroep op uwe groote welwillendheid; och, steel mijn hart nog eens door me een levend exemplaar toe te zenden.

Het schijnt me toe of ik uit een winterslaap ben ontwaakt. Het toeval zegen ik, dat op een somberen morgen mij „De Levende Natuur” onder de oogen bracht. M.

Dezer dagen op een hoogen dijk fietsende vloegen luid gillend twee kleine roofvogels op me af. Bevreesd steeg ik af en haalde bij een boer 't geweer. Samen togen we er op uit en weer deed zich hetzelfde voor. Als een steen vielen ze schuin uit de lucht tot op een afstand van 2 à 3 meter om dan onmiddellijk loodrecht met een ruk omhoog te stijgen. De eene loop velde het wijfje en in stee van afgeschrokken te zijn tuimelde eenige seconden later het mannetje uit de lucht, in zijn vaart tegen mijn knie botsend. Het waren boomvalken.

Het geval leek me te uniek om het niet te vermelden.

Geldt ook hier: „alles schon dagewesen?”

Eenige oorzaak van dien aanval kan ik niet opsporen, nesttijd is het natuurlijk niet en de een af andere prooi was ook bij zorgvuldig zoeken niet te vinden.

D'dam, 1.2.1906.

G. M.

De edelweisz-jes stuur ik u stellig in April, hoewel ik uw duintop niet ken. Maar u moet mij beloven nooit meer op roofvogels te schieten, want er zijn al veel te veel menschen, die dat doen. Ik vermoed, dat die boomvalken een liefdedans uitvoerden en u om de een of andere reden er in wilden betrekken.

T.

Gerrit.

Een 6-tal jaren lang, heb ik een kraai gehad, van jongs af opgekweekt en geboortig uit Haastrecht. Dat was 'n typisch heest, dat alleen van mijn oudste dochter, die hem van daar als jong had medegenomen, en van mij hield, doch tegenover m'n vrouw en andere kinderen en verdere huisgenooten alsmede allen, die in den tuin of nabijheid kwamen, wanneer de kraai z'n vrijheid had, zich alleronbehoorlijkst gedroeg, door hen steeds aan te vallen; vooral jongens met pelsmutsen en het vrouwelijk personeel pikkende in pantoffels, schoenen, kousen en rokken enz.; in één woord zich erg kon aanstellen, zoodat zij allen bang voor hem waren, dat dan ook de reden is geweest, ten einde de vrede op straat en in huis te houden, dat ik hem aan een vogelvriend elders cadeau heb moeten doen, doch 't ging van m'n hart af!

De kraai hield verblijf in een ruim en hoog kippenhok van vlechtwerk aan het eind van m'n tuin staande, waarin hij goed kon rondvliegen, zich in ruim water kon baden en kreeg van alles, wat de pot schafte, te eten. Hij zag er dan ook steeds zeer proper en groenglanzend uit.

De naam, waarop hij reageerde, was Gerrrrrit, de r met de keel uitgesproken.

Kwam ik in 't begin van den tuin, dan kreeg hij me al spoedig in de gaten en begon hij hard te roepen en had geen rust, vóórdat ik bij hem in 't hok was gegaan; dan was z'n vreugde onuitsprekelijk, werd z'n kop gekraauwd, terwijl hij op zijn lat zat in gebogen houding, klapwiekende en in zijn taal pratende; die houding was gelijk aan een vogel, die broedsch is.

Ik kon dan met hem doen wat ik wilde; z'n snavel hield ik in m'n volle hand, dat vond hij altijd hoogst interessant; z'n oogschelpen gingen dan geheel en al dicht van groot genot en plezier!

Dikwerf liet ik hem vrij los rondvliegen en verwijderde hij zich soms zeer ver van huis, om op de modderhellen der bouwvallers het een en ander te vinden, dat van z'n gading was om op te peuzelen. 't Is vaak gebeurd, dat hij 2 of meer dagen wegbleef, doch hij is altijd nog teruggekomen.

Een geliefkoosde versnapering waren voor hem, zoogenaamde groote, platte mosselen uit de slooten van den polder.

Ondeugend, kon hij ook wezen en erg diefachtig! Zoo kwam 't eens voor, dat op 'n erf van de overburen, iemand bezig geweest was met het schoonmaken, dat wil zeggen: het uitsnijden van de rotte plekken uit de roode kool, die op dat erf opgestapeld lag; het schaftuur van dien werkman aangebroken zijnde, legde deze zijn mes bij de hoop kool neer, ging naar huis om te middagen en kwam over eenigen tijd terug, doch wat hij ook zocht, z'n kooluitsnijmes was verdwenen; in dien tusschentijd had Gerrit dat glimmend voorwerp ontdekt, 't in z'n snavel genomen en naar zijn volière gevlogen, waar ik het later vond.

En zóó zouden er meer staaltjes van z'n diefachtigheid zijn te vermelden.

Als bewijs van z'n gehechtheid aan mij kan dienen, dat, wanneer hij vrij rondvloog en mij zag, hij de gewoonte had boven op mijn tuinhoed of op mijn uitgestrekte arm te gaan zitten praten, wanneer ik hem bij z'n naam riep.

De hond en de kat hadden diep respect voor hem, want hunne staarten kregen altijd de noodige gevoelige pikken.

Eens ging ik van huis wandelen naar het naburige station, een afstand drie kwartier gaans. Gerrit was vrij, ontdekte me op den weg en soms hoog in de lucht, dan weer in kringen om me heen vliegend, ging hij op m'n hoed zitten en vergezelde me zóó gedurende de wandeling.

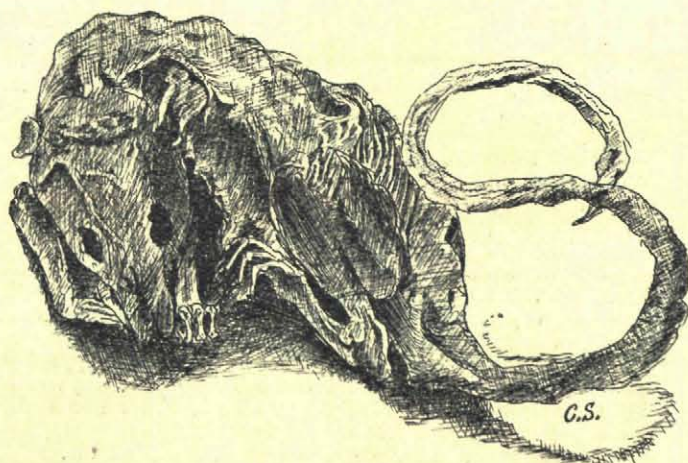
In één woord, 't was een éónig beest en 't speelt me zeer, dat ik hem om opgegeven redenen moest doen verkasen en van huis verwisselen.

Zuid-Scharwoude.

P. G. DUKER.

Chocolade, koek, beschuit en natuur.

De welbekende firma Van Houten is een jaar geleden begonnen, een serie reclameplaatjes uit te geven, voorstellende Nederlandsche vogels, hun eieren en nesten. Daarvan zijn nu twee dozijnen verschenen, die naar ik meen op aanvraag gratis worden toegezonden. Ze zijn met groote zorg ontworpen, geteekend en gedrukt op de ateliers van de firma Lankhout te 's Gravenhage en staan ver boven het gewone peil van reclameprentjes. Er zijn er onder, die veel beter zijn dan de gekleurde platen

Gemummificeerde rat.

uit vogelboeken. Met de verspreiding van deze juweeltjes doet de firma een uitstekend werk op het gebied van volksofvoeding en vogelbescherming.

Hetzelfde moet gezegd worden van een reclame, die dezer dagen door de firma Verkade in de wereld wordt gezonden. Het is een formeel boekdeel getiteld „Lente” en geïllustreerd met mooie pentteekeningen van Wenkebach en niet minder dan 144 gekleurde plaatjes, driekleurendrukken naar aquarellen van Wenkebach, Jan van Oort en J. Voerman Jr. Ikzelf heb het genoeg gehad, den tekst te schrijven en mij daarbij voortdurend verknuterd bij 't idee, dat nu voor een bagatel ieder kind mooie gekleurde prentjes kan krijgen van onze vogels, bloemen en insecten. Het boek kost twee kwartjes en de plaatjes moet je verwerven door 't eten van koek en beschuit. Zoo'n soort van Luilekkerland.

Er zijn natuurlijk onder die 144 plaatjes wel enkele, die mooier hadden kunnen zijn, maar verreweg de meeste zijn prachtig en vele verrukkelijk mooi. Het plan bestaat om bij voldoende deelneming nog eenige deeltjes Zomer, Herfst en Winter te laten volgen.

JAC. P. TH.

Zeldzame planten bij Utrecht.

Wij willen, gehoor gevende aan uw verzoek, om, als we zeldzaamheden in de natuur ontdekken, u dat te berichten. Zoo hebben we laatst een hier nog al zeldzame orchidee, nl. Tweeblad (*Listera ovata*), achter 't Wilhelminapark te Utrecht gevonden. Eenigen tijd daarna vonden we achter 't Kloosterpark in De Bilt Donkere Ooievaarsbek (*Geranium phaeum*) en Bernagie (*Borago officinalis*) en ten slotte werden we 't meest verblijd door 't vinden van de gewone Pijpbloem (*Aristolochia clematitis*) bij Amersfoort.

Utrecht.

W. P. VAN AMERIJDEN.
G. J. VAN GELDER.

Een Mummie.

Een mijner kennissen bracht mij eenigen tijd geleden een „mummie”. (?) Hij wilde — zoo vertelde hij — een vuurtje aanmaken, toen hij bij 't doorbreken van een lange losse turf, eene holte vond, waarin een verschrompeld dier zat. Van haar was niets te bespeuren, maar 't vel, hoewel vreeselijk gerimpeld en saamgetrokken, was geheel onbeschadigd en toonde overal schonkels en knekels, die door 't geraamte veroorzaakt werden. Zooals aan de tanden te zien is, is 't een knaagdier — ik denk een rat — maar toch zou ik wel eens zeker willen weten wat voor een dier 't is, hoe het in de turf gekomen is en of het meer voorkomt. Over 't geheel is het zeer licht, reukeloos en bruingeel van kleur, terwijl het net bordpapier lijkt als men er in prikt.

Amsterdam.

C. SCHAAF.

Vogelwaarnemingen.

Den 16e December werd door mij aan 't strand waargenomen de brilduiker (*Clangula clangula*), toen ik een steen in 't water wierp om hem in de vlucht te zien, dook hij onmiddellijk onder en kwam eenige meters verder weer boven, dit deed ik herhaalde keeren, en altijd met 't zelfde resultaat. Een bewijs dunkt mij, dat het dier door te duiken zich aan het oog van zijn vervolgers tracht te onttrekken.

Den 19e Januari zag ik een Alk (*Alca torda*), die aan een stok hangende op een veld dienst deed als vogelverschrikker, en eenige dagen geleden door een boer geschoten was (het was een jong exemplaar).

Den Mantelmeeuw (*Larus marinus*) heb ik verschillende keeren waargenomen, ook nog vrij ver landwaarts, nl. bij Hageveld, er zaten twee exemplaren onder een groote troep Zilvermeeuwen. Deze laatsten zijn vooral in den winter bij massa's aan 't stand en leven voornamelijk van mosselsoorten die zij uit hun schelpen halen.

Tegelijk met troepen vinken komen ook hier nog eens sjsjes, deze zijn dan bijna altijd in elzenboschjes te vinden, waar zij de zaden uit de elzenproppen halen.

Met vastenavond waren in de omstreken van Katwijk, Rijnsburg en Hageveld de weilanden letterlijk vol leeuwerikken, die onder een krachtig gezang omhoog stegen. Kievitten had ik hier toen nog niet waargenomen. Den 4e Maart zag ik een klein troepje kievitten vliegen, die waarschijnlijk verderop gegaan zijn.

Katwijk.

D. F. J. M. SPROETZ.

Weede.

Ik zou gaarne weten of in ons land „*Isatis tinctoria*” of „Weede” nog gevonden wordt en zoo ja, waar; ik zou die plant, die vroeger veel voor het verkrijgen van een verfstof werd gekweekt, ook willen kweken, eveneens om de verfstof en zou dus ook gebaat zijn met de mededeeling, waar, naar uwe meening, het zaad te verkrijgen is.

Wormerveer.

JAN C. HUIJSKE.

Een verzoek.

Voor mijn dissertatie ben ik bezig met de gomziekte der Amygdalaceae. Zeer gaarne zag ik hiervan zoóveel mogelijk. Wie weet er gommende kersen, perziken, abrikozen of pruimen te staan? Liefst zag ik die zelf en kreeg ik er verder takken etc. van voor onderzoek.

Delft.

A. RANT,
Oude Delft 154.

Te koop aangeboden:

een volière, 1.50 M. bij 1: à 0.80 met ruim 40 verschillende exotische vogels, o. a. 6 parkieten, 4 Jap. Nachtegalen, meeuwtjes, zwarte kaponnen, een wever, enz., waaronder broedende paartjes; kerngezond, met broedhokjes, blokken, en nesten en badhok; ook worden aan 't zelfde adres ter overname aangeboden 6 mannen kanaries, broed 1905. Alles tegen nader overeen te komen prijs. Brieven franco letter V, aan 't adres van de redactie.

Correctie: In de vorige afl., blz. 247, staat in regel 21: de boomen waren „hoog”, d. m. z. „dik”.

Gemummificeerde rat.